

Campus Obert

**CUESTIONES DE
ACTUALIDAD
DESDE LA
ÓPTICA DE
EXPERTOS
UNIVERSITARIOS**

COORDINACIÓN

**Sebastià Serra i
Busquets**

♦
**Antoni Vives
Reus**

♦
**Rafel Puigserver
Pou (CEDOC-UIB)**

► TEMA

Formació musical

L'existència d'una banda de música al municipi és un element fonamental en el desenvolupament de la formació dels més joves, alguns dels quals després poden arribar a ser figures destacades dins el món de la música. Eivissa no és una excepció.

La música a les Pitiüses

♦ **Felip Cirer Costa ***

Si alguna manifestació artística ha progressat de manera abassegadora en els últims temps a les Pitiüses, aquesta és la música.

A les darreries del segle XIX i primers anys del XX trobam algunes xaràngues i orquestrines que feien actuacions en les festes més destacades. Cal apuntar la figura dels germans Joan i Vicent Mayans i, més

endavant, Manuel Marí Seguí. Quan hi havia alguna solemnitat especial, es feia venir alguna banda de Palma, com per exemple, el 1902 que amb motiu de la consagració de Joan Torres Ribes com a bisbe de Menorca, vengué la Banda Municipal de Palma.

El 1925 es creava la Banda Municipal de Música d'Eivissa. Era una manera de mantenir l'afició a la música després del trasllat fora de l'illa de la banda de música del Batalló de Caçadors 19, amb seu a Eivissa.

Entre 1943 i 1980, **Victori Planells Roig** dirigí la Banda i l'Escola de Música d'Eivissa i fou el referent musical de la ciutat i de l'illa d'Eivissa. La limitació que significava que una banda estigui constituïda per instruments que poden ser tocats mentre el músic marxa en les desfilades i en processons.

El 1979, l'Associació Pro Música de les Pitiüses sol·licitava del Consell Insular d'Eivissa i Formentera la

creació d'un conservatori elemental de música. Fins a aquells moments els estudiants de música es preparaven per lliure, generalment sota el mestratge de **Catalina Bufí Juan**. El 1980, el Consell General de les Balears creava una aula d'Extensió del Conservatori Professional de Música de les Balears a Eivissa i nomenà Bufí professora.

El 1989 s'inaugurava la seu del Conservatori d'Eivissa a les dependències de l'Edifici Polivalent de Cas Serres, propietat del Consell Insular. Del gran nombre d'estudiants pitiüses de músics ha sorgit un estol de primeres figures que actuen en destacades orquestres o que imparteixen el seu magisteri a importants escoles de música.

* *Director de l'Enciclopèdia d'Eivissa i Formentera*

► TEMA

Novel·la històrica

Amb aquest llibre, **Bernat Ribas Planells** reflexiona sobre l'impacte que va tenir per a la societat eivissenca la Guerra de Cuba. El professor i sociolingüista **Bernat Joan** n'ha escrit el pròleg.

Tornar a Balansat

♦ **Aina Dols ***

El passat 18 de novembre, la llibreria Quars va acollir la presentació a Palma de *Tornar a Balansat*, de **Bernat Ribas**, editat per Miquel Costa Editor.

Amb aquesta segona obra, centrada en la Guerra de Cuba, l'autor ens confirma que té un do a l'hora d'explicar històries. Ho fa amb un estil senzill però ric, amb un lèxic nostrat, tenyit d'oralitat. Compta amb els recursos dels grans conta-

dors d'històries: *Tornar a Balansat* és un festival de la sinestèsia. Llegir-lo és sentir Ribas i veure les imatges que relata amb nitidesa cinematogràfica.

Conta la història de dos joves de Sant Miquel de Balansat que es varen veure obligats a deixar una vida ben apamada a fora vila i partir a l'altra punta de món a fer la guerra.

A través de la ficció Ribas ens explica la Història, en majúscula. *Tornar a Balansat* és un llibre de text magnífic, que relata fets inclosos als temaris de batxillerat. I ho fa d'una manera tan didàctica que arriba i es fa comprendre. L'autor ens regala

els mateixos continguts dels manuals, però vestits d'emoció. I l'emoció és el camí més directe cap a l'aprenentatge significatiu.

Ens ofereix uns protagonistes que ens permeten identificar-nos-hi i

viure una realitat que és molt més que un tema d'examen. Ribas ens conta els fets, però també la por d'aquells al·lots, que ni sabien llegir ni escriure, ni entenien el castellà.

L'obra està estructurada com un immens *flash-back*, que comença en l'actualitat per portar-nos a l'Eivissa de 1898. El nus de la història, el viatge d'anada i tornada a l'infern de la guerra, és la part que ocupa més pes en el conjunt. Com si el patiment no hagués de tenir fi, el ritme es retura i els adjectius es fan els senyors del relat. En canvi, la breu introducció i el final són bona saó per als verbs, que confereixen ritme i acció. És una tècnica pròpia d'un bon guionista.

Parlam d'història, però no només. L'obra de Ribas ens ensenya, ens interpel·la intel·lectualment i ens commou. *Tornar a Balansat* commou.

* *Institut de Recerca i Innovació Educativa (UIB)*

► TEMA

Monstres de butxaca

La saga **Pokémon** fou creada el 27 de febrer de 1996 al Japó, a partir dels personatges creats per Satoshi Tajiri per a la companyia de joguines Creatures Inc. Després s'han convertit per Nintendo en una de les sagues de videojocs més exitoses arreu del món.

Pokémon, un paseo por España tras 25 años

♦ **Alfonso José Vulcán Cano ***

Han pasado 23 largos años desde que Pikachu, la pequeña y carismática rata amarilla, llegase a los salones españoles convirtiéndose (con permiso del fontanero del mono rojo y el bigote más querido por todos) en la mascota predilecta de Nintendo.

Así, la gigante nipona estrenó durante el año 1999 las versiones verde y roja del gran éxito japonés, cautivando a los niños de todo el territorio bajo una clara premisa: «Atrápalos a todos». Dejando de lado las monstruosas cifras de venta que marearían a más de un lector, la realidad es que Pokémon se ha convertido en un auténtico fenómeno de masas, atrayendo más y más jugadores con el paso de los años.

Hoy en día, podemos visualizar

como la compañía busca nuevos alicientes para los jugadores, apelando en muchas ocasiones a la cercanía. Es este último factor el que ha provocado que la franquicia salga de Japón en lo que a la ambientación se refiere, llegando a recrear en sus escenarios territorios europeos como Francia (Pokémon X/Y) o Gran Bretaña (Pokémon Espada/Escudo). Es así como, 23 años después, se estrena Pokémon Escarlata/Púrpura, el cual nos transportará a la zona de Paldea, inspi-

rada en la península ibérica. El videojuego, a la venta desde el pasado día 17 de noviembre, aspira a cautivar a los jugadores de todos los mercados, además de provocar en los residentes una clara sensación de cercanía. Desde un punto de vista crítico, la ambientación de los títulos de la «gran N» suele estar muy bien cuidada, proporcionando criaturas características de la zona que buscan recrear y variados retos en forma de líderes de gimnasio que siguen la misma tónica.

Si bien es cierto que se hace complicado no tener una alta expectativa, no nos queda más remedio que esperar a que salga el título y ver si consigue transmitir todo lo que seguramente intenta. Mientras tanto, esperaremos con ansia la oportunidad de disfrutarlo.

* *Graduat en Història i estudiant del Màster de Formació de Professorat*